

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

0 mm

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100

3 kjæffe Sømandsviser

Mel. Hurra for Jonas Anton Hjelm.
Bergenseren beghnd din Dands;
Singsalaliboy!
Seil over So fra Land til Lands;
Singsalaliboy!
∴ Din Daab den stod i Bergens Lund,
Der duppet du til Havets Bund. ∴
Sing etc.

Bolgen fig i Volgefavn;
Singsalaliboy!
Slynget fig om Snæffens Varm;
Singsalaliboy!

V box 23:676

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 40 50
0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
200
10
20
30
40
50

∴ Hurra Kaptein, nu gif det godt;
Der ligger hun paa Fjorden flot;
Sing etc.

Heis op det røde og det blaa,
Singsfalaliboy!
Det hvide med det gule og;
Singsfalaliboy!

∴ Vi prise vil Herr Anton Hjelm,
Den det ei gjør, han er en Skjelm.
Sing etc.

Vi seile skal til Bordeaux;
Singsfalaliboy!
Hvor Frankrigs søde Druer groer;
Singsfalaliboy!

∴ Vi bringe hjem superma Vin,
Sa Silke, Floiel, Apelsin;
Sing etc.

Hal i Matroser, tag et Tag;
Singsfalaliboy!
Vi prøve Nordens Bolgeslag;
Singsfalaliboy!

∴ Vi satte Bovenbramsfeil til,
Dg styr din Kurs, hun seile vil;
Sing etc.

(Vi Nordens Søner er et Ord
Singsfalaliboy!
Vi Sagnet har fra Vikings Bord)
Singsfalaliboy!

∴ Dødsbudet laa paa Stævnenes Rand —
De raabte fremad hver en Mand;
Sing etc.

Dg naar vi faa nu kommer hjem;
Singsfalaliboy!

Til Vina, hun min bedste Ven;
Singsfalaliboy!

∴ Se Pigen hun ler paa skjelmst Latin:
Der kommer han med Silke, Vin;
Sing etc.

Egen Melodi.

D Somand, du som vanker paa Oceanet ud, Hav stedsse dine Tanker Henvendt paa Himlens Gud, Hav altid ham for Die, Hvor du dig vender hen; Han stedsse vil dig være En evig trofast Ven.

2. Naar du Forstavnen vender Bort fra dit Føde-land, Du da et Blik vil sende Hen til den fjære Strand, Hvor du som Barn har leget, Ja leget mangen Gang, En Taare vil da vade Dit Die som er varm.

3. Ja Tanken den frembringer De længst forsvundne Aar Dg Barndoms skjønne Minder Ket som det var igaar; De Dage er forsvundne Dg kommer ikke meer. Som Lynet er de svundne Dg kommer ikke meer.

4. Naar Ankeret ophives Dg Landtoug fores ind, Da strække vi vort Mersfeil, her blæser en god Vind. See Flaget hvor det vaier, Saa stolt paa hoiem Top, Hurra! Hurra! for Piger, se nu det blæser op.

5. Se nu den kjække Somand, hvor kjæft han iler frem, Med Hatten han da venter, Paa Landet staar hans Ven Med sorgbetyngt Hjerter Nu Afstedstimen slaar; De stilles nu med Smerte, til fjerne Land han gaar.

6. En Somands Lykt og Glæde Er Pigers hulde Favu, Naar han ved hendes Side Jaar drikke sin Cham-pagn. Da svinder Tiden voligt, ham Stormen truer ei, Han glemmer alle Farer Paa Volgens vilde Bei.

7. For derfor Kammerater, som Volgen pløiet har, I kjende bedst den Moie og Fryd en Somand har, Ei vil man ham misunde, Hans Pige og hans No, Hvorofte han maa kjæmpe Mens Landmand trygt mon bo.

8. Ja Somands Liv er ofte I største Nød bested, Ham truer mange Farer, Af Tryghed lidet ved, Han tenker mange Gange For sidste Gang han faa, Naar Stormen grusomt raser, Den Jord han vandrer paa.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30

0
10 mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90

9. Naar han med Kammerater Paa hoiem Naa mon
staa, Sit Nødseil at udknøble, Da tænker han vist paa,
Sit Hjem, sin Slægt og Venner Og saa sin kjære Mo,
Et Suk til Gud han sender Da i sin store Nød.

10. Og naar den stærke Kjempe Af Kampen trættet
er, Da træder frem en Yngling, som skjøn og venlig er,
De stille Bover gynge Op og ned det gode Skib sig skynde
Til sit bestemte Sted.

11. Naar Ankeret er faldet Og Seilene er fast, Den
trætte Sømand skynder Sig da i største Hast Hen til sin
kjære Pige, Som han paa Stranden ser, Som kjærligt
til ham vinker Og saa velkommen er.

Egen Melodi.

Fra dit blaa Die straalet Kjærligheden,
Og mit Hjertes Slag er Trofastheden;
∴ Af blot du vidste! hvor høit jeg elsker dig!
Foruden dig kan jeg ei lykkelig bli. ∴

Aldrig, aldrig kan jeg dig forglemme!
Om min Elskov vil jeg dig fortælle:
∴ Med knuset Hjerte, i Død og Smerte,
Skal jeg dog evig tro omsvøve dig. ∴

Paa din Gravhøi sidder jeg og tænker:
Elskede! en Plads du her mig skænker;
∴ Det Baand, som bristed hen paa Jorderig,
I Graven dog skal evig knyttet bli. ∴

 Haand=Orgler

og Pirekasser istandsættes af Theodor Rose, Smørsalmin-
dingen (Stomager Meyers Hus).

Sammestedes foresindes et stort Udbalg af Biser, Spaa-
bøger, Drømmebøger, Brevbøger, Historiebøger, Skrønehøger
fra 2, 4, 6 og 8 f og til høiere Priser. Lykke og Tem-
peramentsblade m. m. m.

Handlende erholder stor Rabat.

N. Nilsens Bogtrykkeri.

[Bergen] u. a.